

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЄВРОПЕЙСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОГО ПРАВА
ПРЕДСТАВНИЦТВО В УКРАЇНІ
МАРІУПОЛЬСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ЕКОНОМІКО-ПРАВОВИЙ ФАКУЛЬТЕТ
КАФЕДРА ПРАВА ТА ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ**

**СУЧАСНИЙ РОЗВИТОК ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ ТА ПРАВОТВОРЕННЯ В
УКРАЇНІ: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ**

**Збірник матеріалів
IX Міжнародної науково-практичної конференції
здобувачів вищої освіти і молодих учених**

19 травня 2020 року

*За загальною редакцією
члена-кореспондента НАПН України, доктора політичних наук, професора
К.В. Балабанова*

МАРІУПОЛЬ 2020

Сучасний розвиток державотворення та право творення в Україні: проблеми теорії та практики: матеріали IX Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених 19 травня 2020 року: Зб. тез наук. праць / за заг. редакцією К.В. Балабанова. Маріуполь: МДУ, 2020. 216 с.

Рекомендовано до друку кафедрою права та публічного адміністрування економіко-правового факультету Маріупольського державного університету (протокол засідання кафедри права та публічного адміністрування економіко-правового факультету № 14 від 12.05.2020 р.)

Редакційна колегія:

Голова – Балабанов К.В., член-кореспондент НАПН України, доктор політичних наук, професор

Члени колегії: Булатова О.В., д.е.н., проф. (заступник голови редакційної колегії); Толпежников Р.О., д.е.н., професор; Черних Є.М., к.ю.н., доцент; Барегамян С.Х., к.ю.н., доцент

Збірник містить матеріали IX Міжнародної науково-практичної конференції здобувачів вищої освіти і молодих учених, яка відбудеться 19 травня 2020 року в Маріупольському державному університеті.

У матеріалах висвітлено актуальні питання сучасного державотворення та правотворення в Україні в умовах становлення та розвитку національної правової системи в галузях конституційного, адміністративного, міжнародного, цивільного, кримінального, господарського, фінансового, екологічного, трудового права, господарського та кримінального процесів, а також загальної теорії та історії держави і права.

Видання адресоване науковцям, викладачам, аспірантам та студентам, а також усім, хто цікавиться проблемами науки та освіти.

Редакція не несе відповідальності за зміст та авторський стиль праць, опублікованих у збірнику.

Маріупольський державний університет, 2020

Підтинна Д.І. МІЖНАРОДНІ ОРГАНІЗАЦІЇ ЯК СУБ'ЄКТИ ПРАВОТВОРЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	153
Романова К.О. МІЖНАРОДНО-ПРАВОВИЙ ЗАХИСТ ПРАВ ДІТЕЙ.....	154
Сагірова Г.С. ІНВЕСТИЦІЙНА ПРИВАБЛИВІСТЬ УКРАЇНИ: ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ТА НАПРЯМИ ПІДВИЩЕННЯ.....	158
Тихомирова Г.С., Балджи К.В. ЩОДО СИСТЕМНИХ ПРОБЛЕМ УКРАЇНСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА У КОНТЕКСТІ «ПІЛОТНИХ РІШЕНЬ» ЄСПЛ.....	160
Топалов Ю.В. ВЗАЄМОДІЯ КОНСТИТУЦІЙНОГО ТА МІЖНАРОДНОГО ПРАВА: ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ.....	164
Яремчук А.О. РАДА БЕЗПЕКИ ЯК ГОЛОВНИЙ ОРГАН ООН У СФЕРІ ПІДТРИМАННЯ МІЖНАРОДНОГО МИРУ ТА БЕЗПЕКИ.....	167
Яросински Б. АДВОКАТСКАЯ ТАЙНА В ПОЛЬШЕ И УКРАИНЕ: СРАВНИТЕЛЬНО-ПРАВОВОЙ АНАЛИЗ.....	169

СЕКЦІЯ ІІІ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

Журавель Я.В. ОКРЕМІ ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ ПОНЯТТЯ «УПРАВЛІНСЬКІ ВІДНОСИНИ».....	172
Кислова Л.А. РОЛЬ ДЕПОЗИТАРНОЇ СИСТЕМИ В КОРПОРАТИВНОМУ РЕГУЛЮВАННІ.....	174
Михайленко І.Ю. СИСТЕМА СТРИМУВАНЬ І ПРОТИВАГ ЯК ІНСТРУМЕНТ ВЗАЄМОДІЇ ГЛОК ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ.....	178
Мітюшкіна Х.С. УПРАВЛІННЯ ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯМ В УМОВАХ СТАЛОГО РОЗВИТКУ.....	180
Муляр Г.В. РОЛЬ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В ЗАБЕЗПЕЧЕННІ ПРАВА НА ОХОРОНУ ЗДОРОВ'Я.....	182
Надежденко А.О. ДЕЯКІ ПИТАННЯ ОСКАРЖЕННЯ В СУДІ НЕПРАВОМІРНИХ РІШЕНЬ, ДІЇ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	185
Папакіна К.Ю. ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ЯК ЧИННИК ВПЛИВУ НА КАДРОВУ ПОЛІТИКУ.....	187
Папаяні О.В. ПРОБЛЕМИ ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ ЛЮДИНИ В УМОВАХ ВИМУШЕНОГО ВНУТРІШНЬОГО ПЕРЕМІЩЕННЯ В УКРАЇНІ З УРАХУВАННЯМ ДОСВІДУ АЗЕРБАЙДЖАНУ, ГРУЗІЇ, МОЛДОВИ.....	190
Рєпін М.С. СПЕЦИФІКА УПРАВЛІННЯ ФІНАНСАМИ ОБ'ЄДНАНИХ ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАД.....	194
Топузов Д.І. ПРОБЛЕМИ ФІНАНСОВОЇ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ В УКРАЇНІ.....	197
Філіпенко Т.В., Філіпенко А.С. ПРАВОВІ ЗАСАДИ ПІДГОТОВКИ АНТИКОРУПЦІЙНИХ ПРОГРАМ ОРГАНАМИ ВЛАДИ.....	199
Курчин О.Г. УДОСКОНАЛЕННЯ МІСТОБУДІВНОЇ КОМПЕТЕНЦІЇ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ В УМОВАХ ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЇ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ.....	202

розвиток реактивності, тобто такої гнучкості в організації їх роботи, яка була б здатною мінімізувати як внутрішні негативні чинники, так і зовнішні загрози громадському здоров'ю населення.

Список використаної літератури

1. Основи законодавства України про охорону здоров'я: Закон України від 19 листопада 1992 р. № 2801-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2801-12> (дата звернення: 30.04.20 р.).
2. Гладун З.С. Державна політика охорони здоров'я в Україні (адміністративно-правові проблеми формування і реалізації): монографія. Тернопіль: Економічна думка, 2005. 460 с.
3. Про місцеве самоврядування в Україні: Закон України від 21.05.1997 № 280/97-ВР. *Відомості Верховної Ради України*. 1997. № 24. Ст.170.
4. Про стимулювання розвитку регіонів: Закон України від 08.09.2005 № 2850-IV. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2850-15> (дата звернення: 30.04.20 р.).
5. Логвиненко Б.О. Суб'єкти публічного адміністрування сферою охорони здоров'я в Україні. *Часопис Київського університету права*. 2017. № 3. С. 114–117.

Надежденко А.О.

кандидат наук з державного управління, доцент
кафедри права та публічного адміністрування
Маріупольського державного університету

ДЕЯКІ ПИТАННЯ ОСКАРЖЕННЯ В СУДІ НЕПРАВОМІРНИХ РІШЕНЬ, ДІЙ ЧИ БЕЗДІЯЛЬНОСТІ ПОСАДОВИХ ОСІБ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

Правова основа процесуального порядку вирішення публічно-правових спорів за участю органів місцевого самоврядування та їх посадових осіб набула законодавчого закріплення із прийняттям Кодексу адміністративного судочинства України [1, с. 78].

Неправомірні рішення, дії чи бездіяльність посадових осіб органів місцевого самоврядування, прийняті з порушенням прав, свобод та інтересів фізичних осіб, прав та інтересів юридичних осіб, можуть бути оскаржені в порядку адміністративного судочинства в окружних загальних судах. Це право передбачено ч. 2 статті 55 Конституції України та статтею 6 Кодексу адміністративного судочинства України (далі КАСУ). Право оскарження рішень мають особи, щодо яких його застосовано, а також особи, які є суб'єктом правовідносин, у яких буде застосовано цей акт.

До рішень, дій або бездіяльності суб'єктів оскарження належать колегіальні і одноособові рішення, дії або бездіяльність, у зв'язку з якими громадянин вважає, що:

- порушено або порушуються його права чи свободи;
- створено або створюються перепони для реалізації ним своїх конституційних прав чи свобод або що вжиті заходи щодо реалізації його прав є недостатніми;
- покладено на нього обов'язки, не передбачені законодавством або передбачені законодавством, але без врахування конкретних обставин, за яких ці обов'язки повинні покладатися, або що вони покладені не уповноваженими на це особою чи органом;
- його притягнуто до відповідальності, яку не передбачено законом, або до нього застосовано стягнення за відсутністю передбачених законом підстав, або неправомочною службовою особою чи органом [2].

При встановленні обґрунтованості скарги окружний загальний суд визнає оскаржувані рішення, дії чи бездіяльність неправомірними і зобов'язує державний орган, юридичну чи службову особу задовольнити вимогу заявника і усунути порушення, скасовує покладений на нього обов'язок чи застосовані до нього заходи відповідальності або іншим шляхом поновлює його порушені права чи свободи.

Якщо оскаржувані рішення, дії було вчинено відповідно до закону, в межах повноважень державного органу, юридичної або службової особи і права чи свободи заявника не було порушено, загальний суд постановляє рішення про відмову в задоволенні скарги. При задоволенні скарги суд може допустити негайне виконання рішення. Рішення суду по справі може бути оскаржено.

На сьогодні процедура прийняття рішень, здійснення дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень чинним законодавством не визначена, а тому існує небезпека їх втручання при здійсненні ними цих повноважень у сферу діяльності фізичних та юридичних осіб. До прийняття відповідного закону щодо регулювання адміністративних процедур критерії оцінки рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень викладені в ч. 3 ст. 2 КАСУ. Саме ці критерії дають можливість фізичній чи юридичній особі сформулювати уявлення про правову природу рішень, дій чи бездіяльності суб'єкта владних повноважень, а судам перевіряти та оцінювати їх при прийнятті своїх рішень.

У справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності суб'єктів владних повноважень адміністративні окружні загальні суди перевіряють, чи прийняті (вчинені) вони:

1) на підставі, у межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, тобто, суб'єкти владних повноважень повинні бути утворені відповідно до чинного законодавства і діяти на виконання закону, приймати рішення, вчиняти дії у межах своїх повноважень, а також і таких, які не передбачені законом, але безпосередньо впливають із положень закону і є необхідними для реалізації своїх функцій з дотриманням встановленої законом процедури прийняття рішень;

2) з використанням повноваження з метою, з якою це повноваження надано. Рішення, дія суб'єкта владних повноважень повинні бути спрямовані на досягнення належної мети. Якщо рішення прийняте в межах повноважень, але для досягнення результатів, які не відповідають повноваженням суб'єкта владних повноважень, таке рішення повинно бути визнане протиправним;

3) обґрунтовано, тобто з урахуванням усіх обставин, що мають значення для прийняття рішення (вчинення дій). При прийнятті рішень чи вчиненні дій повинні бути враховані ті обставини, що мають значення у конкретній ситуації, уникаючи прийняття невмотивованих рішень, дій;

4) безсторонньо (неупереджено), що означає вчинення дій та прийняття рішень як незаінтересована сторона;

5) добросовісно, тобто, без корисливих прагнень досягти вигоди і отримати справедливий результат;

6) розсудливо. Дії що відповідають здоровому глузду, своїм законним обов'язком та загальноприйнятим моральним стандартам;

7) з дотриманням принципу рівності перед законом, запобігаючи несправедливій дискримінації. Суб'єкт владних повноважень повинен забезпечити рівне ставлення до осіб під час прийняття рішення або вчинення дій за однакових обставин;

8) пропорційно, зокрема з дотриманням необхідного балансу між будь-якими несприятливими наслідками для прав, свобод та інтересів особи і цілями, на

досягнення яких спрямоване це рішення (дія);

9) з урахуванням права особи на участь у процесі прийняття рішення. Суб'єкт владних повноважень здійснює свої повноваження гласно із забезпеченням доступу до інформації особі, стосовно якої прийняте рішення;

10) своєчасно, тобто протягом розумного строку. Прийняття рішень без невиправданого зволікання [3, с. 280].

Враховуючи досить широкую компетенцію місцевих рад та правомірність їх рішень часто стає предметом розгляду в окружних адміністративних судах [4].

Список використаної літератури

1. Ківалов С.В., Біла-Тіунова Л.Р., Козій І.С. Особливості провадження у справах щодо оскарження рішень, дій чи бездіяльності органів та посадових осіб місцевого самоврядування у судовому порядку: монографія. Одеса: Фенікс, 2013. 256 с.
2. Цивільно-процесуальний кодекс: Закон України від 18.03.2004 № 1618-IV. URL: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/1618-15>
3. Пасенюк О.М., Панченко О.Н., Авер'янов В.Б. Адміністративне судочинство України: підручник. Ктїв: Юрінком Інтер, 2009. 672 с.
4. Лук'янець Д.М. Розвиток інституту адміністративної відповідальності: концептуальні засади та проблеми правореалізації: дис. д-ра юрид. наук: 12.00.07 адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право. Київ, 2007. 410 с.

Папакіна К.Ю.

здобувач вищої освіти ОС «Магістр»

спеціальності «Публічне управління та адміністрування»

економіко-правового факультету

Маріупольського державного університету

ДЕЦЕНТРАЛІЗАЦІЯ ПУБЛІЧНОЇ ВЛАДИ ЯК ЧИННИК ВПЛИВУ НА КАДРОВУ ПОЛІТИКУ

Із прийняттям Концепції реформування місцевого самоврядування та територіальної організації влади в Україні від 01 квітня 2014 р. в Україні розпочато процес децентралізації публічної влади, яка триває і на сьогоднішній день. Комплексне втілення децентралізації передбачає поєднання трьох складових: бюджетна децентралізація, зміна адміністративно-територіального устрою країни, оптимальний розподіл повноважень на рівні «громада – район – регіон». Запровадження таких ґрунтовних реформ спрямоване на досягнення конкретних позитивних результатів, а їх реалізація на практиці завжди супроводжується певними викликами і ризиками.

Слід зазначити, що під час здійснення реформ у напрямку децентралізації публічної влади державу супроводжують різні фактори. До позитивних аспектів децентралізації відносять такі: законодавче розмежування функцій між різними рівнями управління; цілеспрямований розвиток розгалуженої системи місцевого самоврядування; самостійність місцевих органів влади у фінансовій сфері; фінансова підтримка органів місцевого самоврядування з боку держави. Серед негативних аспектів слід зазначити: втрата мобільності держави; скорочення робочих місць державного апарату; автономізація цілей; дезінтеграція діяльності публічної